

HECE

EKİM 2015

DOSYA: EFEMERA

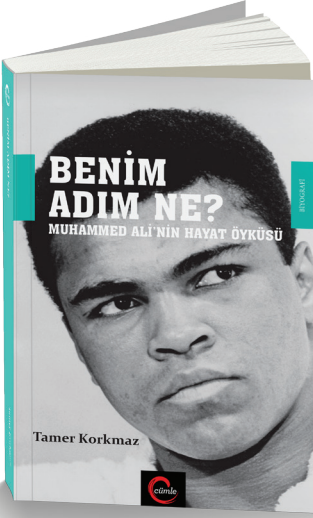
Rasim Özdenören / Ömer Aksay / Âtîf Bedir /
Bünyamin K. / İrfan Çevik / Suavi Kemal Yazgıç /
Şenol Korkut / Adem Yazıcı / Mehmet Solak / Yasın
Koç / Furkan Doğan / Mustafa Ergin Kılıç / Alptuğ
Topaktaş / Mehmet Torun / Gökhan Çetinkaya /
Sîmîn-i Behbehânî / Zeki Bulduk / Ümit Güçlü /
Atakan Yavuz / Selma Türköz / Ali Sali / Halil İbrahim
Gürel / Hüsrev Hatemi / Hayriye Ünal / Merve
Koçak Kurt / Gökhan Akçura / Murat Kapkiner /
Hasan Bozdaş / Yasemin Ortwein / Turgay Nar /
Başak Güntekin / Nergihan Yeşilyurt / Ali Berkay
/ İbrahim Demirci / Gökhan Özcan / Mehmet Aycı /
Zelkif Yıldırım / Bülent Ata / Yusuf Turan Günaydın
/ Hasan Özlen / Mehmet Sümer / İsmail Çakmak /
Semih Diri / Asım Gültekin / Mehmet Can Doğan
/ Cengizhan Genç / Mustafa Oral / Mustafa Kurt

226

CÜMLE YAYINLARI

ÖZENLE HAZIRLANMIŞ İKİ YENİ ESER

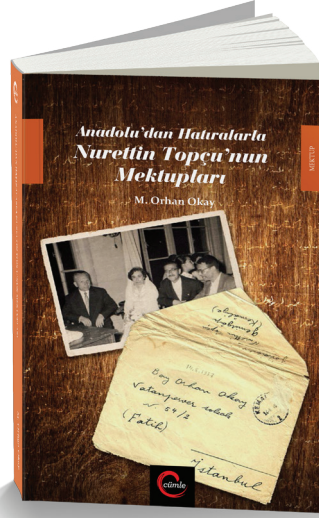

BENİM ADIM NE? MUHAMMED ALİ'NİN HAYAT ÖYKÜSÜ

TAMER KORKMAZ

Biyografi
228 Syf,

Muhammed Ali'nin fevkalade gerilimli öyküsü, sadece şampiyon bir boksörün veya tüm zamanların en iyi boksörünün hayat hikâyesi değildi.

ANADOLU'DAN HATIRALARLA NURETTİN TOPÇU'NUN MEKTUPLARI

M. ORHAN OKAY

Mektup
228 Syf,

Nurettin Topçu'nun bana yazmış olduğu mektupları yayımlanmak üzere kaleme aldığım bu kitapta okuyucu, tamamı belki iki formayı geçmeyen bu 18 mektubun dışında, daha çok benim hatıra ve izlenimlerimi bulacaktır.

4.YILDIZA HAZIRIZ

Tam üç yıldır üst üste Financial Times Grubu'na ait, dünyanın önde gelen finans dergisi The Banker tarafından düzenlenen "İslam Bankacılığı Yılın Ödülleri"nde "Türkiye'nin En İyi Katılım Bankası" seçiliyoruz.

Mutluyuz, gururluyuz.

ISLAMIC ★
BANK
of the year
AWARDS
2015

0850 222 5 666

444 5 666

albarakaturk.com.tr

alBaraka

30
yıl

Geleneksel 12. Resim Yarışması

**Fırçaları
seferber edelim.
Yerinden yurdundan
edilenler için!**

Konu: Göç

Birincilik Ödülü 12.000 TL

İkincilik Ödülü 10.000 TL

Üçüncülük Ödülü 7.500 TL

Mansiyonlara 2.500 TL

Son Teslim Tarihi: **19 Şubat 2016 Cuma**
(Mesai bitimine kadar)

Geleneksel 12. Şiir Yarışması

**Öyle bir şiir ki,
hem sizin
hem hepimizin
olsun.**

Konu: Birlikte Daima

Birincilik Ödülü 8.000 TL

İkincilik Ödülü 6.000 TL

Üçüncülük Ödülü 4.000 TL

Mansiyonlara 1.500 TL

Son Başvuru Tarihi: **25 Aralık 2015 Cuma**
(Mesai bitimine kadar)

Geleneksel 12. Hikaye Yarışması

**Konunun
ne önemi var.
Mühim olan
nasıl yazdığınız.**

Konu: Serbest

Birincilik Ödülü 10.000 TL

İkincilik Ödülü 7.500 TL

Üçüncülük Ödülü 5.000 TL

Mansiyonlara 2.000 TL

Son Başvuru Tarihi: **25 Aralık 2015 Cuma**
(Mesai bitimine kadar)

Bilgi ve Başvuru için: www.umraniye.bel.tr

Ümraniye Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü, Atatürk Mah. Fatih Sultan Mehmet Cad. No:63
PK: 34761 Ümraniye/İST Tel: 0216 443 56 00/1184-1137 | e-posta:kultur@umraniye.bel.tr

HECE

EKİM 2015

226

KÜNYE

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 19 **SAYI:** 226
Ekim 2015
(Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ö. Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni
Rasim Özdenören

Yayın Kurulu
Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Hayriye Ünal, İbrahim Demirci, Yusuf Turan Günaydın

Yönetim Yeri
Konur Sk. No: 39/1
Kızılay/Ankara

İletişim
Tel: (312) 419 69 13 **Fax:** (312) 419 69 14
P.K. 79 Yenişehir/Ankara
İnternet Adresi: www.hece.com.tr
e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergi

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma : Hayriye Ünal, İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Bülent Güler

Kapak: Sarakusta web: sarakusta.com

Baskı: Dumat Ofset
Tel: (0.312) 278 82 00

2015 Yılı Abone Bedeli:
Yıllık: 110 TL.
Kurumlar İçin: 295 TL.
Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582
Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri
verilmez. İlkelerimize uymayan ilânlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 30.09.2015

	ÖNYAZI	
Rasim Özdenören	<i>Şiir Bir Efemera Materyalidir</i>	/ 6
Ömer Aksay	<i>Suyadeğirmekle Yunus</i>	/ 8
Âtîf Bedir	<i>Halis Çayevi 1978</i>	/ 11
Bünyamin K.	<i>Üçlü Söylence</i>	/ 14
İrfan Çevik	<i>Umrunda Değil</i>	/ 15
Suavi Kemal Yazgıç	<i>Yıkık Yılık</i>	/ 16
Şenol Korkut	<i>Cuma ve Korku</i>	/ 17
Adem Yazıcı	<i>Bilirkişi</i>	/ 18
Mehmet Solak	<i>Snoopy</i>	/ 19
Yasin Koç	<i>Kayboluş</i>	/ 20
Furkan Doğan	<i>Tabancasızlar</i>	/ 22
Mustafa Ergin Kılıç	<i>Yarın</i>	/ 24
Alptuğ Topaktaş	<i>Algızaman</i>	/ 26
Mehmet Torun	<i>Kiralık Kuyu</i>	/ 27
	ÇEVİRİ SAYFALARI	
Gökhan Çetinkaya	<i>Simin-i Behbehâni'den Şiirler</i>	/ 28
	<i>Dedin ki... Dedim</i>	/ 30
	<i>Öpücük Sağanağı</i>	/ 32
	Zeki Bulduk	<i>Mayakovski'ye Mektup</i> / 34
	Ümit Güçlü	<i>Mizah Barikatları: Aşalım</i> / 36
	Atakan Yavuz	<i>Hayat ve Hayal Müzesi</i> / 38
	Selma Türköz	<i>"Koku"ya Farklı Bir Bakış</i> / 42
Ali Sali	<i>Dili Kirlenmedi, Dünya Kelâmı Öğrenemedi Gitti</i>	/ 45
	AYIN SÖYLEŞİSİ	
Halil İbrahim Gürel	<i>Hüsrev Hatemi ile Hatıralar, Şiir ve İstanbul Üzerine</i>	/ 50
	DOSYA: EFEMERA	
	Hayriye Ünal	<i>Önemsizin Önemi</i> / 59
Merve Koçak Kurt	<i>Gökhan Akçura ile "Efemera" Üzerine</i>	/ 62
Murat Kapkıner	<i>Koleksiyonerin Ruhsal Analizi</i>	/ 67
Hasan Bozdaş	<i>Diyojen'in Yalnızlık Sendromundan İstifçiliğe</i>	/ 69
Yasemin Ortwein	<i>Hatıranın Ölümünü Kabul Etmek</i>	/ 73
Turgay Nar	<i>Yeryüzü Kursağındaki Sessizlik: Çöplük</i>	/ 76
	Başak Güntekin	<i>Çöplüğün Kedisini</i> / 78
Nergihan Yeşilyurt	<i>Anılar Koleksiyoncusu</i>	/ 81
	Ali Berkay	<i>Yedinci Kita</i> / 84
	OKURYAZARIN NOTLARI	
İbrahim Demirci	<i>Hemzeli Kelimelerimiz</i>	/ 86
	YAZARIN OYUNCAKLARI	
Gökhan Özcan	<i>Fotoğraflar ve Fotoğraf Makineleri</i>	/ 88
	PORTRE	
Mehmet Aycı	<i>Çocuk</i>	/ 92
	BENİM FİMLERİM	
Zelkif Yıldırım	<i>Amadeus</i>	/ 94
	HECE POSTASI	
Bülent Ata		/ 96
	ÇEŞİTKENAR	
Yusuf Turan Günaydın	98 • Hasan Özlen	/ 99
İsmail Çakmak	101 • Semih Diri/102 • Cengizhan Genç	/ 104
	BEYAZ HABERLER	
Asım Gültekin		/ 105
	YENİ KİTAPLAR	
Mehmet Can Doğan	<i>Kaybolan Şiir</i>	/ 107
Cengizhan Genç	<i>Dehşetler İçerisinde</i>	/ 109
Mustafa Oral	<i>Konuştuğca Memleket</i>	/ 110
Mustafa Kurt	<i>Büyük Harbe Nasıl Girdik?</i>	/ 112
	Bize Gelen Kitaplar	/ 114

ÖNYAZI

Rasim Özdenören

ŞİİR BİR EFEMERA MATERYALİDİR

Edebiyat, son tahlilde nedir? Ya da sanat?

Edebiyat derken benim kastım şiirdir. Ben, her türden edebiyat ürününe felsefi bağlamda şiir deme eğilimindeyim. Edebiyat bilimi açısından metinleri türlere ayırmak onların incelenmesi açısından olsun, edebiyat öğrenimi açısından olsun yararlı bir işlemdir. Ama edebiyatı felsefe bağlamında bir tümlük olarak kavramaya çalıştığımızda onun cins adının şiir olarak söylenmesi mak-sada daha uygun düşüyor.

İmdi...

Şiir de, tıpkı sanat ürünü gibi (plastik sanatlar bağlamında) bir ânı yakalamanın ardındadır; o ânı yakalamanın ardına (derdine) düşmüştür. Uçup giden bir ânı yakalamak, tekrarı olmayan bir yaşam parçasını yakalamak demek olur.

An nedir? Olaya zaman açısından bakıyorsak, mekânın zamandaki izdüşümü diyebiliriz. Mekânın bölünemez en küçük parçası “atom” ise; zamanın bölünemez olan en küçük parçası da an’dır. İşte, maharet, o an içinde olup biteni yakalayabilmekte...

İşbu an sorununu ben burada kendi kişisel edebiyat anlayışımı yansıtan bir görüşü dile getirme bağlamında ileri sürmüyorum. Evet, ben, öykülerimde bir ânı yakalamanın ardında olduğumu, öykülerimde onu yakalamanın çabasında olduğumu söylüyorum. Ancak orada o “bir an” kendi içinde zamanın geçmiş, hâl ve geleceğe uzanan tüm kiplerini içeriyor.

Şimdi burada ileri sürmeye çalıştığım “bir an” ise uçup giden ve yinelenmesi, geriye dönüşü imkân dâhilinde olmayan, zamanın içinde yaşamakta olduğumuz son marjinal zaman dilimidir... Edebiyat ve sanat açısından baktığımızda o marjinal zaman diliminde olup bitendir. O ânı geçmiş ve gelecek

kiplerinden ayırarak salt kendinden ibaret, kendinde bir zaman parçası olarak ele aldığımızda elimizde kalan enstantanenin kendisi...

Durum, plastik sanatlarda daha somut bir görünümde karşımıza çıkar. Şöyle ki, herhangi bir resim, ister ölüdoğa olsun, ister bir portre veya manzara, akla gelen her türden bir resim –Van Gogh’un dalgalanan buğday tarlalarını anımsayalım– o bir tek ânu yakalamış ve o ânu tuval üzerinde ebedileştirmiştir. O tuvalde gördüğümüz dalgalanan buğday tarlası işte tam da o bir ânu yakalayıp tuvale sabitlemiştir. Biz, tuvalde o bir ânu seyrederken sürekliliği gibi görüyoruz. Fakat karşımızdaki tablo sabit... Buna rağmen niçin tarlaları karşımızda ırgalanırken hâlinde tasavvur ediyoruz? Çünkü zihnimizdeki, belleğimizdeki ırgalanan buğday tarlası orada durmaya devam ediyor. Tuvaldeki sabit manzarayı devinim hâlinde görürken, aslında belleğimizin çağrışımına başvuruyoruz.

Durum yazılı metinde, şiirde de benzer bir süreçte karşımıza çıkıyor. Şiir de –bunu öykü, roman vb. gibi kabul edin- o son, tek, marjinal zaman dilimini dile getirme çabasını güdüyor. Yaşamın seyri esnasında o tespit edilmiş bir an salt ayrıntıdan ibaret bir andır. Şiir ise o bir anların toplamıdır. Şair o ayrıntıyı toplamanın üstesinden gelmişse, karşımıza anlamlı bir yaşam bütünlüğü çıkar. O anlam bütünlüğü de kendi içinde iç içe anlamları barındırır. Öyle olduğu için de tükenmez: yenilenen her çağda, kendini yeni yorumlara açık tutmaya devam eder.

Şiirdeki bu ayrıntı, aslında bir bakıma meraklısı için bir efemera materyali mesabesinde. Dışardan bakan birine o materyallerin toplamı anlam taşımaz. Onu okumasını bilen içinse o materyallerden her biri yaşamın vazgeçilmez tümleyici (mütemmim) cüzlerinden bir parçadır. Her bir farklı cüzde hayatın yeni bir vechesi yansır ve onu okumasını bilen için o cüz yaşamın ta kendisi hâline gelir.

Ömer Aksay

SUYADEĞİNMEKLE YUNUS

Hırçın bulutların saldırısına uğradım, kesin
hesabımı, hâlâ sağım ben, evet
solum biraz inmeli olsa da, sobe! Ben
yani vakdin oğlu, ben, işte yeniden
hışmını çekiyorum üzerime birilerinin
önüm ilikli değil; abdesti kuşanıp
değirmek zorundayız birlikte suya

- 1- bunca korsan gemisi nasıl karaya oturmuş?
- 2- kimler içinmiş bahar sadece, barış, tevekkül..?
- 3- burası ne zaman büyük bir seraya dönüşmüş?

Yağmurla aynı safta mıyız? Derin yaralarım var
tarihin daha başında, yağmur acaba
hep aynı yağmur mu, açılmıyor şemsiyem, kördüğüm
ve rahmet de bazan endişeye mahal
görüntüler camdan kapkara hırıltılarla akarken ağır ağır
burada suyadeğirmekle herkes biraz Yunus
biraz Muhammed bin Süleyman Bayat boyundan
tıkanmış göğsümüze ferahlatıcı bir nefes, bir yudum
bir umut, belki. Sığındığımız limansa
bir yarımada, seferî mekan
ilmihale bakıp kuruyan tuza bandığım
derin yaralarım var.

Yeter görüldüğüm aynada, ben! Sobe!

Kıyılarımda huzursuzum bütün
hesabı kapatın! Dehliz açan
bütün kumpanyalar, banka rezervleri
hangi sığınak, hangi liman, hangi sarnıç
bana son nefesten daha yakın ya da daha ferah
belirsiz havzamanın
dışında buz sarkıtlarından çığlıklar
her yönde kör keskin kalın ince çığlıklar
bir seni dinliyorum ben, bir, seni
kor düşen koynumda isyana ilişik aşk. Bütün hesabı kapatın!

Olsun
gezginim yağmurların, bulutların, mendireklerin
falezlerin; olsun
suya batmış tarlaların, bozgun caddelerin, olsun
vitrinleri su içinde kalan batık mağazaların
baskında mumyalar dağılsın etrafa, olsun
kimseyi avutmuyor artık rahmet burcunda olmak
muhafazaolmak, kayıttındaolmak, olsun.

Bulvarın kıyısında sığ bir yere kurulan bu lunaparktan
deniz esintisi, bulutlar, kaygı salan haberler
yunusların geçişi yayınlanıyor askerî bando eşliğinde
herkes çatılara çıkıyor, balkonlara
pencerelere üşüşüyor, camlar parlak, çıldırtan
âni bir haberle kesilen yayından hiçbir şey anlamıyoruz.

Bir anlama bürünene kadar sınırlarında
 dolaşıyorum koşumsuz isyanın, koşumsuz öfkemin
 her ayağa kalkışında bir anlam kayması yaşansa da
 sağlam imgelere tutunmalıyım, ıslak fayanslarda
 her şey göze batar; bir im
 zayıf bir kalbin atışları kadar yavaş bir im
 ölümü göze alacak kadar sakin biriyim
 herşeybirimdesaklıdır, birimdenbaşlarherşey
 üstümeçullanan kırlarınalışılmadık
 saldırganruhunda birimaramak kuruyanbirpınar
 birsubirikintisibilebulamamak
 bunalmakbulanmak alışılmadıkırısallanda.

aksaksemâi/dü.üm/te/ka.a/dü.üm/te.ek/tek

kuyuda su kalmayınca abdest aldı. ve suyun artanını kuyuya döktü. ve hepimize günlerce yetecek kadar su çıktı kuyudan. ve nehirde abdest alan birine suyu israf etmemesi söylendi. ve topuğunu vurduğunda suyun en güzeline kavuştuk ve kana kana içtik hemen. ve elimizin ve itibarımızın değmediği değinmediğimiz sulardan hayatı çaldılar. ve işte ordaydı suları katledilen *granada*. ve işte ordaydı *ganga* ve işte ordaydı *huáng hé*. ve işte ordaydı *sarno* ve *thames* ve *matanza*. ve işte orda ağlıyor çırpınıyordu *mississippi* ve işte orda. ateşe tutulan nehir dedikleri *cuyahoga*. intikam saatini bekliyordu hepsi de mütevekkil *eyûb* gibi. ve işte ordaydı *erie* ve *onondaga*. ve son nefesinde ve gözü hâlâ açık köprüünün altında masalını mırıldanan *venezia*. intikam saati yaklaştıkça korku ve su basan *amsterdam*. ve *stockholm* ve *kanada* kanayan tıkanan kanallarıyla damarları tıkanmış *avrupa*'nın. ve işte orda *kamilo* sahili. biz suları kirletmedik ve sulara bizim savaşta bile zehir kattığımız vaki değil. ve tek istisnamız *ergene*. ve o da uzun süredir yeterince değinemediğimiz için. ve Bangladesh'e kardeşçe değinebilseydik bu halde mi olurdu acaba *buriganga*? ve bütün bu sular ucuz bir geneleve düşmüş köleleştirilmiş aşağılanmış satılmış gibi.

Âtîf Bedir

HALİS ÇAYEVİ 1978

Konardı şadırvanlara ikindi kuşları
 Gün dağlara vakitsiz yaslandığında
 Yarışırdu sakallarından sular süzülen
 Vakti kuşanmış telaşlı ihtiyarlarla
 Karışırdu bir rüzgâr hıştırtısına
 Kekik, tarçın ve salep kokuları
 Caddenin uzak köşesinde
 Çayın en halisi demlenince

Ufkun alevlere boyandığı saatlerde
 Ateşlere doğru uçardı güvercinler
 Tespihlere dualar üflenince
 Buz gibi sudan içerdi bir adam
 Fısıldayarak eski çeşmelere
 Sonra yürür giderdi kapalı çarşıdan
 Bir pazen basma gölgesi
 Düşer gibi asmalı bahçelere

Saçaklarda eserdi garbi yeli
 O kadîm söz baharla dirilince
 Sanki bir yitiğimiz bulunurdu
 Bademler çiçeğe durunca
 Durmaz akardı damarda deli kan
 İmkânsız şiirlerde kaybolan sesin
 Düşlerimizden geçip gidince

Çekilirdi çınarlara akşam kuşları
Yâr buralardan habersiz gidince
Çarşıdan eve dönerdi baba
İki ekmek, biraz üzüm elinde
Koşardı çocukları uzaktan görünce
Yaz sıcaklarının hârını alırdı
Kar sularından gelen şerbetçi
Meyan güğümüyle sokaktan geçince

Ûrperirdi terzide biçilen kumaş
İrkilirdi bakırcıda dövülen kazan
Göklerden gelen çağrışı duyunca
Kızarırdı gülşefdeli yemeni
Öpülürdü hamuru çöreğe çeviren eller
Bayramları sonsuz yapan anne olunca

Güz geçer, kış gelirdi sonra
Beyazları erkenden giyerdi Ahırdağı
Dışarısı keskin deli poyrazlar
İçerisi safi aşk ile mayalanmış
Yoksullukla büyüyen arkadaşlıktı
Sobanın ürkek sıcaklığında
Bir bardak çaya sığınırdı insanlar
Kendilerinden ve sokaklardan kaçınca

Yorgun bir kırkbeşlikte
Ümit Şarkısı çalardı cızırtıyla
 Çekilirken hayat sokaklardan usulca
 Hasır taburelerde dağılırdı efkâr
 Yazlık sinemanın afişleri ışıklanınca
 Buğulu pencere önlerinden
 Evlerine geç kalmış kızlar geçerci
 Bastırarak gönüllerine telaşlarını
 Ve hayat bilgisini masumca

Sözü'n büyü'sü başlardı
 Gece uzayıp saatler ilerleyince
 Yeni kitaplar, dergiler
 Edebiyat sayfaları üzerine
 Al bir tayf geçerci yüzlerden
 Hiç âşık oldunuz mu
 Diye ansızın sorulunca

Şehir derin uykusuna dalarken
 Bir devrim gibi doğardı ay
 Vururdu geceye gümüşten şavkı
 Bir gün göreceğiz denirdi
 Karınca dahi incinmeyecek
 Düştüğü yerden kalkacak insan
 Dünya yeniden kurulunca

Bünyamin K.

ÜÇLÜ SÖYLENCE

senin boynun hem sana yük hem bana yük
bana borcu var sana hıncı

.

bir kuyu bırakmışlardı kapına
içi müthiş sessizliklerle dolu

o kuyuyu açıp gerip, açıp gerip
bir kıyısını bırakmışlardı kapına
açıldıkça seslerin titreştiği istanbul'da

.

aşkın uç yerinde bir banktayım
şu dünya ve diğer dünya geçiyor arkalardan
ve bisikletler bisikletler bisikletler

buluşalım sabahta
gelirken üç simit al
bir sana bir bana bir de martıya

bankta
şimdi uykuya dal
omuzumdan usulca kay
elma desem de uyanma, uyu kal

İrfan Çevik

UMRUNDA DEĞİL

Cemre için

yalan dediğin
üstü örtülmüş doğruysa
doğru dediğin
üstü açılmış yalan mı
doğanın aşk sembolü cemreler
kim bilir
bağrında hangi yalanı
hangi doğruyla
hangi doğruyu
hangi yalanla dengeler
yok böyle bir şey
doğa yalan söylemez
doğruysa umrunda değil
o senin dediğin yalancı bahar
kalp diye taşıdığın nesnenin buruk sesi
yoksa baharın yalan söyleyeni değil
geçmesin yüzümün kızarması
böylece seni bulurum karşımda
bu kıpırtılar bu işaretler
sürsün isterim hayat durdukça
sana tavsiyem gözlerini
sudan ayırma
hava su toprak
cemre her yerde
bilirim yalanı yok cemrenin
ama doğru da umrunda değil
yalanla doğru arası
varsın yüzüm hep kızarsın
sataşmayın bana lütfen
benim cemrem bende kalsın